Ker teda, ta ronembide rods juhatas. Ilma asjenda täie
õnnetu tütarlaste kõige pisa-pidumõtte pääva, mõtta pitsi ümbre,
ilma et kohegi wälla, ehk lagekembagi platsi pääle jaar; ainult
kohisev, pärnates mõts olli tema üle ja ümbre. Ta olli õden
gult puust rõõmu, ja nõrd nina jõuvalu, pia aigu meelt ära
hoitman, kui ta weel kogoni pimmega koffgi väikest tale-
kest, läti peasa puije wälduwat nägi. Waftne kostus, et pääl
ehk inemisi löuda, and tema lüga rõõmu lüdmiselt
weel jõudu ja rõhkuft edesi wõimata. Kahle käst een pool
hoiten, tiaks ta läbi pesfa mõtta, jamm jaamult, päistwalt
tulesepale lähembale, kelle walgus ega femmu aftmiega reitsi-
miji fuurembat warwi, kooni ta fuure rõiwaga mõtta feen
olewale fuurele majale manu jai, kelle fuuseft osnaft walgus
kõike maja ümbruft heledaste walgustas. Regelt, nüga ei
olegi nein rõõmu — aste ta ukke maja trepi pääle, nina kapsitas
terjamisi ustse pääle, ker pesft pooli kõrmi olli rõiwitud.
Sia pelle pääle kuuld ta kergit jala astumisi, nina üle kähi
sen häät küsit pesft pooli: „Hõi, ker jääl on?" „Ütt rõene,
õra rõõmi tütarlaste," kostis nein trepi pääl. Selle pääle läks
ustse manu tuleja tagasi, nina fuur huld-teleft kuuldu kolina
ustse manu tulewat, ker kapsitajale ustse üles awasiwa, keda peie
lesiwa. Kui tütarlaste ommi jaatajide kerkel (tale) rõõge manu jai —
heiti ta rõõge õra, pit ta olli murte, wannu kalwa pessa jaa
nu, ker kendid pelle üle rõõmutiwa, et üle wistiwaka noor
nein neide peaka johtuma. Kartse jäänga nägi tema, kuis
libedaste ja nilbete rõõmu halwa tema puhta palge ja ilopesse üle
woorikeliwa. Sia, nüne tunni jõbrutsemise ninna filmitsemise pee
rastiwa nema teda kõigi pidi, kui kuradi kunagi, omma nilbeke rõõ
ridoma, ja tahtsiwa temaga kõige kapumbat töid teta. Ent waga,
puhta wainuga tütarlaste pallel näid filmamaega, kogoni kumale-p
et nee teda, ker mis tahi trahnile wai töide panesi, ent ennegi tem
põige wällimbat waranduft, — neitsi eum — olale jätsiwa. Selle pa
ja tinginitega lepawa nee ka koldo ja ütlewa: „Olgu pääle nii. Mina tõ
puhkama, ent kommen jaal töi, mida ja õra peal tegema. Ja kee olga

full teeda, et kui ja peda õra ei tee, siis olet ja tõwerk mein
perält, meie omandus, pellega teta rõõme, mis sääle tahame."

Kibedaste iaxen lubas noor nein pelle lepingu rasta nõtta, mina
pääle tema kuuja peldsellsteda ütte esiwelisen kombeke magama
peawa. Ehk nüüd õnnetu tütarlaste üle sõega rõõmu olli, —
ei tule tema silmis kõrd õõkene und pääle, enge ta kaftsja kee
omma afend palawide silmade nina kange kumala pallemisega,
et jee teda ütsinda kaidsas kinsatuse tõmmid, pärtes põrgalüste
peigaft, nina seader sälli; rüsta inemiste pessa).

Kui ta filma rõiwalt kimi reenäituwa — aeti ta üles, pit et
suur valge jõ wälsin olewat. Nõrkem sammuga astu tema suust
sooli; kon pelle maja kuuja kodanikku kõik reisi rõõmid olliwa, nii-
ga nee, kes jahi pääle läiwa, kelle peast ütte kõige ilemat tälle ma-
nu otsi, kooriwelega musta silla käen, ja ütel: „Meie läame nüüd
kõigt õra, ja pulle seep töömbatsja töö, nee musta silla õdangani
kumi valgus nõsse. Kui ja pede teta ei futa, — olet, lepingu pooi,
tõwerk meie tahtmise alune. Mõistat?" Kuiwalt nidutas noor
neiukene jaatajate päid, wõtt silla kaswisese ängeja käest rasta, mille
pääle kuuja kodaniku kolinaga majast wälla tormasiwa.

Kõige meelega wõtt õnnetu nein silla kaswist, pand pangi wie
füs, ninna naas neid ka jaatajat (kaemisse, proowis) mõtsma, ehk
ta wäli selgeste esigi tiesse, et jee kogoni rõõmata on. Meele
õra heitmisega pidi ta päält nägema, kuis mõstawa silla weel
mustember lõtsiwa kui enne olliwagi. Õdang jõuz pia kätte, silla
olliwa walgus mõtsmise ajmel weel mustember lõõni, ehk nein
üüll neid kiitma ja palawa, kõige ninna laimna ree, ninna palji
filma-pildega mõtt. — Siigi, ehk töö üüll tegemata, tulli õdang
wõtamata, ninna töi kuuja kodaniku kodu, ker rõõmsa noorn ja
kiwitamisega tütarleft silla mõtmise ometin, meele heitmise näol
näiwa. — Nüüd tõmpsiwa nema õnnetu tütarleste omaft ametist
õra, ninna nõtsiwa teda kõige segatu meelelaniste ninna küsitlis-
mistega, oma sopa tahtmise ala fundma, — ent waga nein wõrsi
kui kaswa leht tuule käen, ninna pallel näid palji filma pildega,
et nee wel temale ommi ommat, ninna teda mitte õnnetumas ei teee.
Ent neide föö läts leda nendsen waga täie, ja naa kõrattiwa
mis kiimus, mis ta oma lepingut tegemata naasdas. Tütarlaste ei kooli